

Pavel Surynek

Profesor a vedoucí Laboratoře robotických agentů (RoboAgeLab),
Fakulta informačních technologií ČVUT v Praze

N avzdory celoživotní akademické kariéře v teoretickém výzkumu umělé inteligence letos Pavel Surynek dokončuje svůj vlastní prototyp malé stolní robotické paže.

„Otevírá mi to nové možnosti. Sám sebe jsem předsvědčil, že hardwarovou konstrukci robota zvládnou, a zároveň vidím, jaké jsou možnosti a omezení robota, což mi skvěle ukazuje, kam mám směřovat i moje teoretické bádání,“ plánuje Pavel Surynek.

Primární náplní jeho práce je výzkum a výuka umělé inteligence zejména se zaměřením na řízení a koordinaci velkých skupin robotů, tedy například vymýšlení algoritmů pro řízení robotů ve velkých skladových centrech.

Vede Laboratoř robotických agentů na FIT ČVUT, kde spolu se studenty testují algoritmy na robotech a učí je efektivní spolupráci. Snaží se tak skrz výzkum připravovat budoucí odborníky na svět, kde bude mnoho činností automatizováno pomocí mnoha spolupracujících robotů.

Z dosud neexistujících technologií mu nejvíce chybějí dostatečně schopné roboty pro

běžné uživatele, právě například ta robotická paže. „Skutečně schopný robot, který není jen hračkou, je až na doménu robotických vysavačů dost vzácná věc. Pak mi chybí technologie, která by chránila před zneužíváním technologií, něco, co by třeba chránilo děti a mladé lidi před závislostí na sociálních sítích a podobně,“ říká Pavel Surynek.

Z existujících masových či spotřebních technologií má nejraději moderní mnohajádrové procesory a programovací jazyky C a C++, protože kombinací těchto dvou technologií vznikne malý superpočítač, což se výborně hodí na experimenty s umělou inteligencí. Také má rád 3D tisk, protože se skvěle hodí na výrobu robotů.

„Pak jsou tu technologie, které jsou, řekněme, vědecké a mimo okruh specialistů nejsou moc známé, sem řadím řešiče pro kombinatorické problémy,“ vyjmenovává český vědec.

Pavel Surynek je zastáncem práce, do které se člověk ponoří a zapomene na čas. Tedy od

rána do vyčerpání, ale ne extrémního, jen přiměřeného, aby se další den mohlo v práci pokračovat. „Zároveň jsem zastáncem vyváženosti činností, to jest střídání, což si myslím, že vede k větší efektivitě – od jedné činnosti si člověk odpočine a pak se na ni těší a je efektivnější.“

I proto v době, kdy nepracuje, se věnuje něčemu úplně jinému, než jsou informační technologie a umělá inteligence. Když si od nich odpočine, je v nich pak daleko výkonnější.